

dvæle overordentlig længe eller indgaaende ved, hvad han fremsatte, thi hvad han fremkom med, kom saa inderlig lidt den foreliggende Sag ved. Jeg kan dog ikke lade være at vende tilbage til hans Behandling af de forskellige Skrivelser, Marineministeriet og Finansudvalget imellem, angaaende disse meget omtalte Baade. Jeg mindede i denne Forbindelse i Gaar om, at det ærede Medlem en Maaned senere her i Salen stod som Ordfører for Finansudvalget og udtalte, at hvis Socialdemokraterne vilde indtage en loyal Holdning overfor Venstrereformpartiet og overfor de Spørgsmaal, der i det hele taget laa for, saa vilde Venstrereformpartiet muligt — han sagde vist kun *muligt*, men det var ogsaa nok i denne Forbindelse — ogsaa slutte sig til det foreliggende Forslag om 33,000 Kr. til Værftsarbejderne, selvfølgelig uden at kræve en tilsvarende Nedgang paa andre Poster. Jeg overgav i Gaar det ærede Medlem denne hans Tale, som findes i Rigsdagstidenden Sp. 4446. Jeg beder om Undskyldning for, at jeg har trukket en svag Blyantstreg ved det Citat, som der kunde være Grund til at oplæse. Jeg ynder ikke at oplæse lange Citater, og jeg skal ogsaa her kun henvise til Rigsdagstidenden, hvor det ærede Medlems Udtalelser findes. Det ærede Medlem har selv Tidenden i sin Besiddelse, og jeg henviser til den nævnte Spalte, men det ærede Medlem har ikke fundet Anledning til at læse op eller i Medfør af, hvad der der staa trykt som Referat af hans Tale, at afkræfte Rigtigheden af min Fremstilling. Det ærede Medlem sagde videre, og det er det, der for ham er Alfa og Omega, Begyndelsen og Enden, at Forslaget er et Brud paa selve det Fundament, paa hvilket Forsvarskommissionen hviler. Det er blot mærkværdigt, at dette „Brud“ ikke ogsaa var en Fejl hos de Mænd, som stode det ærede Medlem nær, at det ikke var en Fejl hos forhenværende Marineminister Jøhnke, forhenværende Finansminister Hage eller hos den forhenværende Konsejlspræsident. Det ærede Medlem kender ikke noget til, at den daværende Marineminister ogsaa ønskede Løjtnantslønningerne forhøjede, men det ved i ethvert Tilfælde det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at daværende Krigsminister Madsen ved den omtalte Lejlighed repræsenterede begge de militære Ministre. Daværende Marineminister Jøhnke har altsaa været paa Færde ligesaa tidligt og har været ligesaa vedholdende, maaske

til Slut nok saa vedholdende endda som daværende Krigsminister Madsen angaaende dette Forhold. Hvorfor er nu det, som her foreslaas af den nuværende Forsvarsminister, et Brud paa selve Fundamentet for Forsvarskommissionen? Hvorfor skal det betegnes som noget saa forkasteligt, at der kan rejses den heftigste Modstand derimod, saa heftig, at den ikke er set stærkere mod noget andet Forslag, end vi i disse Dage ser den mod den nuværende Forsvarsministers? Hvorfor rejses der her denne Modstand mod ham og ikke mod de Mænd, som bleve lovpriste den 17. og 18. Januar i Fjor som værende Mænd af Venstres Anskuelse, og Mænd, hvis Afgang fra Ministertaburetterne i høj Grad maatte beklages. Og det, skønt disse Mænd arbejdede for disse Formaal til det sidste. Daværende Marineminister Jøhnke gjorde det, lige til han gik.

Jeg nævnede ogsaa i Gaar, at „Politiken“, da den ikke vidste, at de her omhandlede Forslag vare saa nær forhaanden, rettede en Bebrejdelse mod daværende Krigsminister Madsen, fordi han ikke allerede havde faaet Lønningslovene gennemførte. Jeg nævnede ogsaa i Gaar, og mange Vidnesbyrd bekræfte det, at forhenværende Marineminister Jøhnke, skønt han ikke er i Funktion, vedblivende interesserer sig meget levende for dette Spørgsmaal. Den Mand, som blev paakaldt her som en særlig trofast Venstremand, som en Type paa en Venstremand, han interesserer sig sikkert i dette Øjeblik saa levende for denne Sags Gennemførelse som nogen Sinde. Men hvorledes kan det være, at de Mænd, der her er nævnte, og det Blad, jeg sigtede til som Hovedorgan for deres Parti, og som holdt paa, at dette Forslag skulde gennemføres, og denne Sag skulde ordnes — hvorledes kan det være, at disse Mænd kaldes for gode Venstremand, medens den højtærede Forsvarsminister, som tager Sagen og søger at gennemføre den, ikke er det. Naar han tager Sagen op, er det et Brud paa Forudsætningerne for Forsvarskommissionens Nedsættelse. Lad mig her gøre en lillebitte Parentes. Hvorledes kunde det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) i de bevægede Dage i Fjor kalde dette Forhold for en lille Ting, for Smaating, naar det nu skal være et Brud paa noget saa fundamentalt, noget saa afgørende, som det blev fremstillet af det ærede Medlem for Ringsted. (Afbyrdelse af *Zahle*). Det ærede Medlem siger, at han ikke kender noget til Brandes' Ud-